

Reflex

10. årgang, nr. 39, september 2017

KOLOFON FOR TIDSSKRIFTET REFLEX

Reflex er et ikke-kommercielt tidsskrift med digte, artikler om lyrik, anmeldelser og andet som måtte interessere digtere og lyrikelskere.

Reflex udgives af poetklubben 57° Nord.

ISSN: 1903-0738

Ansvarshavende redaktør: Sean Ryan Bjerremand

Redaktion: Sean Ryan Bjerremand, Jan Nygaard og Daniel Mantel.

Reflex udgives i PDF-format. Formatet er velegnet til print, men kan indeholde indlejrede medieobjek-ter med lyd/filmklip.

Det anbefales at åbne filen direkte med den nyeste Adobe Reader.

Copyright 57° Nord 2017, hvor der ikke er angivet en forfatter, skribent eller fotograf.

Kontakt:

Redaktør Sean Ryan Bjerremand kan kontaktes på email reflex@57nord.dk.

GRAFISK LAYOUT

Sean Ryan Bjerremand

FORSIDECOVER:

Steffen Weiss *

BAGSIDECOVER:

Sean Ryan Bjerremand

FOTOS I ØVRIGT:

Sean Ryan Bjerremand - side 9,14,18, 36,41,51,58,61,63, 64, 68, 79, 111

Daniel Mantel Side 69-72

Thorvald Berthelsen side 102, 104

Steffen Baunbæk side 95

Lene Julskov Krøyer List side 45

Bjarne Kim Pedersen side 30

Kell Ivan T Thygesen side 35

Oscar Vela side 14

Niels Østergaard side 98

**Samt to fotoserier af Steffen Weiss*

Kunstnere

Helle Bengtsson side 4-5, Connie Anette Nordholt side 6-8, Anne Bøgh side 9, Arash Sharifzadeh Abdi side 10, Lars Winther side 11-13, Oscar Vela side 14, Anni Birgit Sørensen side 15-16, Kamal Ahmane side 18-19, Nete Krøll side 20-22, Steffen Weiss side 23-26 og side 88-89, Kell Ivan T Thygesen side 30-34 og side 55, Sun Lee 36-39, Kenno Jordan side 41, Lene Julskov Krøyer List side 42-45, J Nyd side 46, Leif Achton-Lynegaard side 47-49, Sean Ryan Bjerremand side 52-54, Daniel Mantel side 56, Børge Lindschouw side 58-59, Gellebronx Untold Stories side 68-71, Rina Mai Mikkelsen side 72, Søren Skogstad Nielsen side 73-75, Miriam side 76, Karl Johan Kristensen side 77, Hanna Brabrand Henriksen side 79, Khatera Musleh side 80-81, Malene Bach side 82-83, Kjeld Madsen side 84-85, Morten Reimar side 86-87, Steffen Baunbæk side 91-95, Niels Østergaard side 96-97, Søren Witten side 98-99, Poul Lynggaard Damgaard side 100, Thorvald Berthelsen side 101-103, Poul Høllund Jensen side 105, Jette Bürgel Nielsen side 106, Lise Andersen side 107-110.

Artikler

Bjarne Kim Pedersen: Hacked Ytringsfrihed side 27-29
Sean Ryan Bjerremand: Tree of Souls side 60-67

Dette er et forord

HELLE BENGTSSON

Concert in harmony

Bizar discordant hints of sound
broke the sound barrier.
the musician raped his instrument
in wild waves.
Inharmonious tones sounded like cries of pain
gave me premonitions of
death.
which invisibly took the stage for a while.
they called it harmony.

Building up

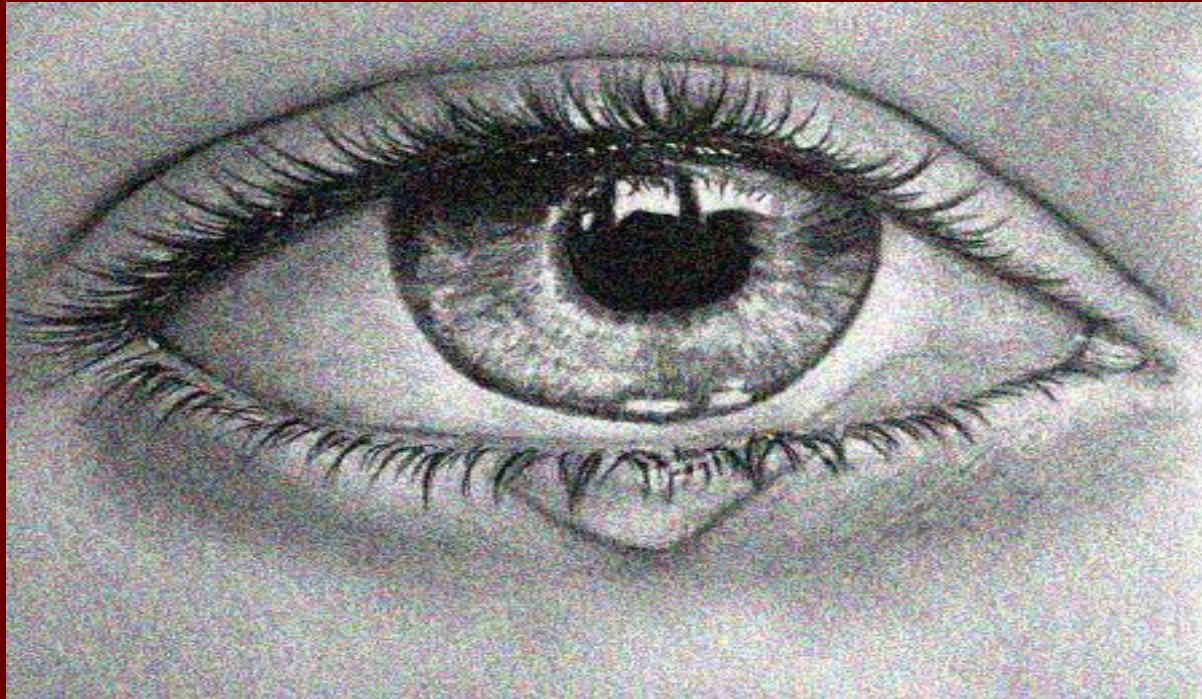
The scaffolding
took so long
to build.

Each part
was a platform,
a shelf
only filled with
sorrow and melancholy.

Glancing
a last look back,
for each ledge,
and says goodbye
before demolition begins.

Platforms without safety nets
where every part,
each floor
only consists of
good thoughts

An eye of madness

Madness – Hatred – Cynicism Creates - Lots of tears - Fear – Grief –
Death, And Destruction Again -WHY? WHY? WHY?

CONNIE ANETTE NORDHOLT

Once- or forever?

A ripped dress can be repaired; a broken cup can be glued.
A hole in a sock can be mended, but when somebody dies:
Nothing can be done but mourning.

Life is just one chance. There are no second chances.
Death is the ultimate end of the body.

But the soul? Memories and experiences knit our lives together with
the people, we love.

That is why I am having all these flash backs in my mind about my
mother: My mother as a young woman in the house and in the garden,
singing her songs, while waiting for my father and my sister and I,
when we returned home after school: Always prepared with a cup of

tea and some fresh bread and butter on the table: Always prepared to
listen to our small worries and pleasures.

As an atheist I believed that eternal life was these memories
As I am a religious person now, I believe in these memories **and** that
the soul somehow lives: Sometimes I feel my mother's presence and I
know she is there somewhere; sometimes close sometimes distant.

And now she is not puzzled any more. Now she is a clear and whole
spirit, and she lets her beautiful voice sound in the choir of the angles.

Skoene

”Blop”, sagde det, da skabslågen sprang op: Skoene begyndte at gå ud i rummet.

Der var sko, der svuppede. Der var sko, der klikkede henover gulvet. Der var sko, der sneg sig stille af sted, og så var der dem, der gik på tå.

Det var begyndt den dag, han flyttede ind.

Han havde haft en kæmpestor lejlighed, som han kunne fylde med alle de ting, han ville.

Årene var gået, og tingene var umærkeligt flyttet ind. De havde lagt sig i skuffer og skabe, og stillet sig i reoler og på gulve. Der var ting, som var overflødige, og der blev søgt andre hjem til dem.

Der var bøger, der fik hjem på antikvariatets hylder, og der var bukser, sko og jakker, der fik andre ben at gå på.

De tilbageblevne ting blev bange, og nogen gemte sig for ikke at blive fundet og smidt væk.

Og så var der skoene, der bare ikke ville finde sig i det mere og sprang ud af skabet for at gå deres egne veje, og han fangede dem aldrig igen.

ANNE BØGH

Alle er smukke

Klæder skaber folk
Så folk kan skabe sig
En illusion om
Hvordan man skal se ud
Og så kan man se
Hvordan det breder sig
At nogle ser mere rigtige ud
Mens andre må tro
Deres krop er forkert Indtil
de opdager
At udseendet ikke er alt
Og at alle er smukke
På hver sin facon
For den indre skønhed
Kan ikke klædes ud
Det ses den er ægte
På smil og mimik
Så lad dog os alle
Gi' slip på den skik
At kun ydre skønhed
Kan fange et blik

Ghazal nummer 199 af den persiske lyriker

Hâfez Gendigtet af **Arash**

Sharifzadeh Abdi

Prædikanter i mission, vi kender dem
fra talerstol og moskeens alter,
gør i al hemmelighed de handlinger,
de selv prædiker imod og forvalter.

Du kan spørge kredsens retslærde mand
om et lille problem, jeg har nuvel:
Hvorfor angrer ikke de, der konstant
missionærer herom, så ofte selv?

Man skulle tro, at de ikke engang
selv tror på dommens yderste dag,
siden de blander sig med falskt bedrag
i Dommerens beskæftigelsessag.

Kære tigger, forlad dervishklosteret
til fordel for mystikernes kro og kreds!
På det sted serverer de den slags vand,
der vil berige hjertekamrenes knas.

Skønt den elskedes evige skønhed
driver elskerne i dødens vanvid,
viser nye bejlere ansigt i ømhed
fra det skjulte udsyn på samme tid.

Kære engel, gør dig lovprisninger
ved døren til kærlighedens vinstue,
da man på det sted lader menneskers
sind og natur gære som en drue.

Ved morgenrøden kom en hylende sang
fra syvende himmel, mens forstanden meldte:
det lyder som om, at de hellige
memorerer Hâfez' digt på det bælte.

LARS WINTHER

Mit lykkelige Aalborg

Et rart men også besynderligt tema.
Hvordan definerer vi Aalborg
som lykkelig?
Vil prøve ved at skue tiden
tilbage og frem i Aalborg.

Som dreng så jeg toiletter i gårdene. Som en
lang række.
Trædøre med et hul i til lys.
Et bredt toiletbræt,
der kunne løftes op,
og spanden nedenunder tømmes.

Har aldrig prøvet det selv,
men kan fornemme duften.

Forestil jer at bo på kvisten
på femte sal i en kold vinter
med tyve graders kulde
og diarre. UUUha.

Mon ikke vi i Aalborg er lykkelige
over kommunens bysanering med eget
toilet indendørs i vores boliger.

I Østre anlæg og alle offentlige parker var
det forbudt at betræde græsset.
I Østre anlæg var der ansat
opsynsbetjent også kaldet græsloppen.

Kom vi på græsset, kom græsloppen farende
ud af sit lille hus og jagtede os med ufine ord.

I det lykkelige Aalborg kan vi smide tøjet
og sole os på offentlige græsplæner,
måske også spille bold eller feste lidt.

Har vi ret til et bad?
I mange år var de fleste lejligheder
i Aalborg uden bad. Sjældent var der
fællesbad i kælderen. Der var offentlige
badeanstalter flere steder. Ellers måtte man ty
til baljen.

Første almennyttige boliger med eget bad,
lille, men godt,
kom i 1941 i Øgade kvarteret. I dag er næsten
alle boliger
i vores lykkelige Aalborg med eget bad.

Kom i skole i 1965. Dejlig tid i Aalborgs
skolevæsen.
Et par år tidligere var korporlig afstraffelse af
skoleelever afskaffet.
Den gang var det forældrenes skyld,
hvis der var problemer med børnene i skolen.

I vores lykkelige Aalborg i dag må lærerne stå
model til at tage skylden, hvis børnene har
problemer.

Havnen var i gamle dage et livligt sted.
Som den eneste i Aalborg kommune løb jeg
regelmæssigt på Aalborg havn. Det myldrede
med arbejdende mennesker.

Beskæftiget med at laste og losse de hundrede
af skibe, der hver uge anløb Aalborg havn.

Der var mange kommentarer, når jeg løb på
havnefronten som ung bokser. Ofte var det
med til at give vinger i benene. Svævende ben
igennem arbejdsmyldret på havnen.

I dag er havnen løbet tør for skibe, der skal
losses eller lastes. Arbejdsmyldret i slidt og
snavset arbejdstøjer afløst af folk i pænt tøj, og
restaurantpersonale i rent tøj. Ingen nedslidte
arbejdere, alt stråler af succes. Havnefronten
kæler for din sjæl med modernistisk arkitektur.
Arbejdernes maskinstøj er afløst af lækre musik
koncerter.

I dag, hvor mine ben ikke løber mere, er jeg
afløst af tusindevis af motionerende
mennesker på Aalborg havn.

Mit lykkelige Aalborg - hvor hører jeg til?

Gadelampens blålige skær

reflekterer
de unges berusende
forelskelse ustoppelig
som bræens evige kælvn

Hånd i hånd
hud mod hud
læbernes symbiose
Nu

i morgen er en livsrejse væk
Uden ansvar

Fremtid over mange år fremtid
over få år
Livets udfoldelser mellem
fortid og fremtid

Symbiosens gave
kan koste mange bleer
barnevognens fører
har forældrekort

Digt til Ilulissat Kunstmuseum: Fernisering.

Nu er jeg her

Det er stærkt
Det er nødvendigt
Eksistensens behagelige
uundgåelige sammenstød

Fornægtelsens sande ansigt
Kunstnerens spidsrod

Er spændt
meget

Sjælen splittet
Kalaat Nunaat – Danmark Latent
inficering
med Grønlandsk æstetik

Hvem tilhører sjælen?

Hvis hjertet kan klare tosomheden
vil halvdelen bo hos jer

Konfrontation med sjælen Blandet
rødt og hvidt
Tavse skrig gør oprør

Nu er jeg her

Lysets kontrast

Aurora viser
kongeriget
over
isfjordens diamanter
Farvespektrets
borende spyd
en en to en tre
fjedrende skridt
et sted
at nå
Nuka`s korte ben
mange skridt

Den klejne sne drysser

Aputsiaq
Aputsiaq
Aputsiaq

I gadelampens
aftenskær

Vindue med ramme

An abstract digital artwork featuring swirling, ethereal smoke or smoke-like patterns in shades of orange, red, and purple. A bright, glowing yellow and orange light source is visible in the upper left, casting a warm glow. The background transitions from a deep red on the left to a dark blue on the right. The overall mood is dreamlike and contemplative.

*I know
a poem can open a world
guide a searching soul,
awaken flames back to life,*

*I know
it can be a gift
from
human to human.*

*I know
let it come
from the heart
like a star
in the dark night*

© OSCAR VELA

ANNI BIRGIT SØRENSEN

EN TRIVIEL HISTORIE

Hvad er et menneskeliv?
Støv, der hvirvles op af vinden,
her i dag, der i morgen,
nogen træder på det,
andre sparker til det...
En fødsel og en død
...ligegyldighed derimellem...
tremmer for vinduerne,
nysgerrige forbipassagerende.
En stjerne er faldet ned på jorden
og er blevet til støv.
Et lille glimt i øjet
ses stadig som en blinken.
Himlen er langt borte,
universet uendeligt
..tomt.,
verden kedsommelig,
livet en smule tidsfordriv,
en venten;
en dag må der da ske noget!
Et held;
tilbudsavisen
dumper ind ad brevsprækken,
sådan nærmest ved et tilfælde:
"Køb nu – betal senere!"
Rabatkuponer med billig adgang
til tilværelsens mening
uddeles.

89.460 kopper kaffe senere:
jordens møje og slid har sat sig
i den brugte krop,
skyggerne bliver lange.
Bedøvelsen og bedrøvelsen
tager til.
TV's nye Talkshow vært
forsøger at peppe det hele lidt op;
kaster en tanke ud i rummet:
"Tænk, hvis det hele kun er et lån."
Broderer videre
på denne grusomme og
samtidig sensationelle tanke;
"Tænk, hvis tiden er lånt.
Tænk, hvis det hele pludseligt
slutter." Og takker dermed af
for i aften.
Der bliver stille i stuen.
Det banker på døren,
en ukendt og høflig stemme bryder
tavsheden:
"Tiden er udløbet,
konkurrencen er forbi.
De vandt desværre ikke
den store gevinst."

NÅR DET SIDSTE TOG ER KØRT.

Når det sidste tog er kørt,
er der ingen vej tilbage.
De fastlagte skinner
er ikke længere nok.
Her er ingen nem transport.
Du må gå og bane din vej.
Sætte dine spor, tydelige eller ikke.
Dér, hvor ingen før har vandret som du.
Oplevelsen
er din egen.

KAMAL AHMANE

ALDRIG MERE ALENE

I mørkets silhuetter
i mine søvnløse nætter
omtåget af tomhed
omringet af stilhed

Solopgang
solnedgang
trist sang
i et rum uden udgang

Kryber i skjul
i dette klaustrofobiske hul
hvor jeg hører mit eget åndedræt
jeg er træt

Fanget i ensomhedens gab
uvelkomment selskab
som kommer luskende
og lurur på skrøbelige skikkelser
midt i et hav af mennesker
tiden har sat sig fast
jeg er uden rast
eller ro
i min verden

Sjælesorg
smerten

Jeg vandrer
i mine kaotiske tanker
hvor skal jeg hen?
Den tid den sorg
den jeg var
den jeg er
den jeg vil være
venner, hjertenskær
stod mig nær
besøg i ny og næ
venskabstræ
ømhedens duft
fællesskabets luft
rakte sine arme
knugede mig kærligt
og tilfredsstillede min dybe trang
ved at føje glade omkvæd
til min triste sang

Fortid er fortid
jeg tror på min fremtid ensomhed
og fællesskab mødes poesi og
glade stunder fødes venskab og
fællesskab varmer os sikke en
skøn scene
med ensomheden vil jeg ikke slås
og vil ALDRIG være alene

Til min ven Tomas Dalgaard

Uskyldige sagte skrig

De kunne være blevet født i Paris, Boston eller Århus
men de kom til verden i et sønderskudt hus
de er gidsler midt i en grusom krig
de er Gazas, Baghdads, Syriens, Burmas
Ghardaias ... uskyldige sagte skrig
Nogle triumferer af glæde
og udstiller deres skadefro
andre affyrer en knude af vrede
og får hævn til at gro
freden uddrives som ved et trylleslag
humanismen og tolerancen fik taget et kvælertag
og mellem mennesker og religioner gror nag
Det er de byer de blev født i
de ønskede bare at blive født i et sted uden krig
De kunne være blevet født i Berlin, Tokyo eller Oslo
men de kom til verden i Mogadishu
øjne med døende glimt
og tårer af smerte
sjæle der bønfalder
og svækkede kroppe
ødelagte af sult
sænker i melankoli
midt i tørke og krig

De kæmper mod hungersnød
og svæver mellem liv og død
som blev deres daglige brød
der æder sig grisk
den revnede jord
De sultne børn med stirrende blik
er trætte af politikernes retorik
Afrikas Horn var det sted de blev født i
de ønskede bare at nogen hjalp dem i deres agoni

De kunne være blevet født i Rom, Prag eller Istambul
men de kom til verden i Alepo, Rakka og Moussul
de blev tvunget til at lære Koranen udenad
de blev fanget i lukkede religiøse facader
og blev kalifatets ejendom
berusede af jihad og had og mørket hænger på deres små
hoveder
som Damoklessværd
De er børn i hjertet af martyrkulturen
der hjernevasker dem og berøver deres barndom

NETE KRØLL

In the summertime

In the summertime people come alive everywhere especially in the Nordic countries where people have been waiting for the tenderness of summer
In the summertime life gives new meaning because love and tenderness and beauty is in the air
In the summertime I come alive like a child that has been given a new chance for friendship and play after being lonely
In the summertime life has a meaning I can hear the sweet sound of and here in the heart of the Nordic countries
I sit silently and feel the tenderness of the sun and let another smile come to my soul

The sound of a poem

A sound of a poem is a sound of happiness in every language you hear it in

A sound of a poem has so much sweetness that I cry a tear when I hear its melody

A sound of a poem could bring you more happiness than you think because in a poems soul you can find a way to new insight that will live in your forever

Jimi Hendrix

Jimi Hendrix ligger i armene på en guitarsolo og bringer fortiden ind i rockens historie

Jimi Hendrix ånder i sangen der gør at man kan fornemme at livet har mere at give

Jimi Hendrix spiller på guitaren som ville livet være blot det sted i et magisk øjeblik

Jimi Hendrix har en solo som få kan gøre kunsten efter

Jimi Hendrix har den inderlighed og favntag i hans tid der gjorde at han var en legende

Jimi Hendrix spiller i mine ører og jeg lader hans toner gribe mig uden forbehold og lader hans ord og sange være min ven

Jimi Hendrix emmer i mig som en rislende genlyd af livet

Jimi Hendrix har en guitar solo som lader mig være næsten stum i øjeblikket

Jimi Hendrix forvalter en gave jeg får åndenød af og det er som hans guitar er alt jeg favner i denne formiddag hvor jeg har fået hans guitar som ven

STEFFEN WEISS

Bjarne Kim Pedersen

HACKED YTRINGSFRIHED

Klokken 23.39 onsdag den 23.11.16 fik jeg en mail fra en forfatterkollega:

”23-11-2016 23:39

xxxxxxxx

hej, vil bare lige sige at der åbenbart er nogen der har hacket din email (da jeg ikke regner med at du er begyndt at sende engelsksproget spam)...”

Jeg havde haft en travl dag, undervisning og aktiv på facebook og twitter, det var 10 år siden Litvinenko døde efter at være forgiven af, hvad der svarer til en lille atombombe, og sporene førte til Putin.

Mit digt:

PUTIN MYRDEDE LITVINENKO

manden der vidste
hvem der lagde bomberne
og derfor blev dræbt

Det blev retwittet til knap 30000 (i den engelske version), og her skal lige tilføjes, at de russere som deler risikerer straf, fordi jeg efter de sidste love er at sidestille med en fremmed agent.

Jeg havde sovet en times tid på sofaen og på vej i seng, ville jeg lige tjekke mail mm.

De næste par timer brugte jeg på at skifte password og lave en

virusscanning.

Anmeldelse til IT-politiet

Samtidig lagde jeg mærke til at min android-telefon opførte sig mærkeligt, skærmfarven skiftede fra den valgte blå til brun.

Jeg gik i seng og forsøgte at sove, det var lidt svært, hackerangrebet kørte rundt i hovedet.

Næste morgen ringede min alarm ikke.

Jeg kunne ikke ringe fra telefonen eller modtage opkald.

Efter en times arbejde fungerede den igen med opkald, i mellemtiden havde jeg givet de vigtigste kontakter besked om, at jeg ikke kunne træffes på mobilen.

Klokken 10.31 kom et mystisk opkald på vores fastnet, jeg tror det var russisk, der blev talt, og der blev afbrudt uden direkte kommunikation. Det er desværre ikke usædvanligt med mystiske opkald, hvor der enten siges mærkelige lyde, eller bare lægges på.

Det endte med at jeg måtte geninstallere min telefon fra fabriksindstillingen og nu med et bedre virusværn.

Det var også kun 4. gang, jeg blev hacket.

Første gang var i januar 2013, da jeg i samarbejde med svenske journalister arbejdede for at forhindre hjemsendelse af den tjetjenske kvinde Tamila Tankaeva, fra Sverige. Det ville betyde nye overgreb mod familien fra Kadyrovs styre, hvis hun blev hjemsendt. Kadyrovs folk har det med at bortføre og dræbe modstandere, forsvindinger hvor liget senere bliver fundet i en grøftekant. Tamila og hendes børn lever nu i sikkerhed et andet sted i verden, mere ved jeg ikke.

Men i den forbindelse blev min mail, min facebook, min twitter og Forlaget Ravnerocks hjemmeside lagt ned.

I forbindelse med denne sag samarbejdede jeg med Magomed Toriev der i 2 år var fribyforfatter i Odense og levede i perioden under dæknavnet Alex Tor pga. hans sikkerhed.

Jeg kom i kontakt med Magomed via min funktion som kontaktperson for Fynske Forfattere. Magomed blev min og min families gode ven.

Der er konstante trusler imod Magomed, og når han er hjemme hos

familien i et andet østeuropæisk land, er han altid bevæbnet. Forlaget Ravnerock som jeg er en del af udgav i samarbejde med Odense Centralbibliotek hans bog *En Ø det er mig*.

Nationalt Cyber Crime Center mener, at angrebet kommer fra Rusland eller Ukraine, og det har de ikke mulighed for at efterforske.

Den 17. juli 2014 sad jeg på den hyggelige campingplads i Friedrichstadt. Solen skinnede, det var en dejlig sommerdag, vi havde været på en lang gåtur langs digerne. Mens jeg sad med en kold øl i skyggen, fik jeg de første beskeder på twitter. Et nedskudt fly i Østukraine

Twitter er for mig det bedste sociale medie, fordi her er så mange journalister og menneskerettighedsgrupper. Det er her nyheder først spredes.

På computeren kunne jeg se de russiske styrker juble over endnu et nedskudt fly.

En måned før, den 13. juni blev et ukrainsk militært transportfly IL-76 skudt ned med et russisk missil. Om bord var ni besætningsmedlemmer og 40 faldskærmssoldater. Alle blev dræbt.

Da russerne blev klar over, at det var et passagerfly, de havde skudt ned, begyndte Putins misinformationstjeneste at arbejde.

Rygter om ukrainske jagerfly, blev sat i omløb, fotomanipulerede billeder.

RT fik lavet en udsendelse, med vidner som skulle have set et ukrainsk jagerfly.

Anden misinformation om, at det var et Ukrainsk BUK-missil.

Samtidig plyndrede de russiske militser i området de dræbtes ejendele, og delte billeder af plyndringerne på de sociale medier.

Senere om eftermiddagen kom et hollandsk par og slog deres telt op på pladsen ved siden af vores.

Jeg gik over til dem og spurgte, om de havde hørt nyheder.

Det havde de ikke, og jeg fortalte dem om nedskydningen, stak hånden frem: 'condolences' samtidig med, at jeg ødelagde deres gode feriestemning.

Jeg tror faktisk, at det var lige efter jeg havde talt med hollænderne, jeg skrev det her.

MH 17

flyve på himlen
falde myrdet til jorden
flyve i himlen

I FN har Rusland konsekvent blokeret for resolutioner omkring nedskydningen, også nedsættelse af en international domstol, som skulle finde ud af, hvad der skete, og hvem der havde ansvaret for, at de 298 uskyldige blev dræbt.

Frivillige grupper som bellingscat har via undersøgende journalistik fundet beviser for, at det var et russisk Buk missil, som nedskød MH17. De har også en del af navnene på de russiske militærfolk, som betjente missilet.

Og hollænderne vil nu lave et internationalt tribunal, som skal afklare skyldsspørgsmålet, og i kølvandet på en afgørelse herfra vurderer den russiske forsvarsadvokat Mark Faigan, at der vil følge store erstatningskrav mod de russiske myndigheder og måske yderligere økonomiske tiltag.

Mit lille digt blev twittet og retwittet til rigtig mange de følgende dage. Og blot 3 dage senere blev min mail hacked og mine konti på de sociale medier angrebet.

Det blev anmeldt til det danske politi den 20. juli kl. 15.41, hvor sagen

senere blev henlagt, da de ikke kunne finde de skyldige....

Et par klip fra de sociale medier:

06.03 Frikorpset Danmark ideologiske afdeling fortsætter. Nu det er bare FAKTA - det en "demokratiske" mordre som dig, det skyttede folk i Kiev, din søvnløse nazi-propaganda maskine.

"@bjarnekim @vicenews, a creepy prostitute entity, creature of corporate America, supporter of the terrorist, child-butcherer Ukraine junta."

@bjarnekim Get a look for Obamas ass and lick it! fuckin nazi denmark! u watched only west nazi news about lies in srebrenica."

UKRAINE MUST FEDERALIZE AND OVERTHROW PORKY'S FASCHIST REGIME! FASCISTS SBU GESTAPO CANNOT ARREST AND DISAPPEAR EVERYONE! jewMONKEY MAFIA CANNOT WIN IN DESTROYING UKRAINE AND SELL IT FOR PENNIES ON A DOLLAR WHICH IS WHAT THEY ARE DOING UNDER WASHINGTON'S DIRECTIVE!

HA HA , poor Ukrop Emigrant Troll. Go ahead, send \$10 for the Porky's ZioNazi Regime then come tell me you support him."

Svarer @bjarnekim og [REDACTED]

Forpulet so.. makaroni..

Min bog *Min Maidan Affære* er på dansk/engelsk/ukrainsk og jeg har været oppe på at mine twit-digte har været retwittet til over 900000, så jeg er ret synlig i støtten til demokratibevægelserne i Ukraine og den russiske opposition, jeg var aktiv i perioden, mens Pussy Riot var fængslet, og havde tidligere kontakt til den myrdede journalist Anna Politkovskaja. Så, ja, der er måske grunde nok til at Putins folk vil hacke mig.

Mange hilsner

Bjarne Kim Pedersen

KELL IVAN T THYGESEN

Parallele unisonter

Jeg tænker
jeg føler
jeg handler
Alene

du tænker
jeg tænker
vi alle tænker
unisont

vi tænker
alle tænker
jeg du tænker
unisont

vi tænker alle
vi føler
vi handler
unisont

jeg tænker
du tænker
vi tænker
unisont

Du tænker
du føler
du handler
Alene

vi tænker alle
tænker du
jeg tænker
unisont

vi handler som
vi føler
vi tænker
unisont

jeg føler
du føler
vi føler
unisont

du føler
jeg føler
vi alle føler
unisont

Vi tænker alle
vi føler
vi handler
Alene

vi føler som vi
tænker
vi handler
unisont

jeg handler
du handler
vi handler unisont

du handler
jeg handler
vi alle handler
unisont

vi føler alle
føler jeg
du føler
unisont

Det handler om
vi ikke føler
vi tænker
Alene

Overfuseren - en drøm om en drøm - i virkeligheden

“Jeg kommer sgu fra Nørrebro” sluttede han på sin bredt drævende hovedstadsaccent.

“Ja, og hils!” overfusede han videre den nu skræmte kollega på lærerværelset, mens han overbærende tog hende om skuldrene, med begge hænder.

Hva’ fa’en er du for én? nåede jeg knapt at tænke, før min drøm fra i morges dukkede op.

Jeg var da vågnet af en drøm, som handlede om, at jeg vågnede midt i en drøm, hvor en klaphat fra København førte sig frem med netop den replik.

Havde virkeligheden overhalet drømmen fra min drøm, eller var det omvendt. Men nu var jeg forberedt.

“Ja, jeg kommer sgu fra Nørrebro. Ja, hils!” vrængede jeg.

Alle i rummet var chokerede over at høre det anden gang. Og det fra mig, deres kollega gennem flere år.

‘Havneren’ var gået ind for at vende i et tilstødende rum hvortil døren var åben. Han kunne øjensynlig ikke være i sig selv, blandt så mange ignoranter.

Jeg sagde sætningen højt endnu engang: “Ja, jeg kommer sgu fra Nørrebro. Ja, og hils!” Den bly anemone, det var gået ud over, samlede sig og satte sig ned. Der var helt stille.

Han kom tilbage og jeg fyrede replikken af for 3. gang, igen på mit bedste nørrebroianske: “Ja, jeg kommer sgu fra Nørrebro. Og hils!”.

“Hvad er du for en klaphat?” fortsatte jeg. “Jeg vågnede i morges og havde drømt, at jeg drømte om en fuser af klaphat, der sagde præcis det samme, som du gør nu.”

“Ja” - uden at give ham lov til at få et ord indført - “når du kommer tilbage til hovedstaden, så hils min datter, som for ikke så længe siden er flyttet fra Indre Østerbro til Ydre Nørrebro.

Eller hils min søn, hvis du møder ham, mens han pendler igennem din bydel fra sit hjem på Frederiksberg til sit arbejde på advokatkontoret i Tuborg Havn.”

Jeg blev selv lidt chokket over min åbenmundethed. Men da jeg fornemmede, at der havde bredt sig en sat tilfredshed i lokalet, med at der var nogen, i det mindste én, som kunne give igen overfor den utålelige opførsel, fortsatte jeg, mens vores nye kollega stadig sundede sig, med halvåben mund.

“Du kunne også hilse Tommy Kenter og hans familie, som jeg i mine unge år incognito boede i eksil hos på Østerbro, med adresse på Vesterbro.

Ja hils fra mig, knægten fra ‘ig-åss’ Silkeborg, der boostede karrieren på godt og ondt, ik”

Jeg gik over til ham, og lagde min hånd på hans arm.

“Men bare rolig, du skal nok falde til her, og blive en god lærer. Du har selvbevidstheden. Nu skal du bare have fyldt lidt kendskab til verden udenfor Nørrebro på.

Men tal pænt til de jyske mimoser, så skal de nok vide at værne om dig, hvis du er noget værd.”

8: Øst drager mod vest

Dr Nominja:

Jeg er kommet langt østfra og har Svantes tillid. Jeg har fået lov til at tilbringe en tid i selskab med dig.

Vi kan snakke eller være stille, vi kan spille solitare eller vi kan spille sammen. Du bestemmer.

Natallia Oberkellner:

Jeg bestemmer ikke! Vi bestemmer! Jeg har ingen præference med dig, men udtaler mig gerne, om hvad vi er bedst tjent med.

Det angår i høj grad også dig, med hvad og hvordan vi skal afvikle dette møde.

No: Spiller du GO?

Na: GO? Det spilles ikke meget her i Europa.

Det er vel mest en tradition blandt japanske mænd, praktiseret som social afspænding på deres lige så traditionelle badeanstalter.

Ja, det er, hvad jeg kender til det.

Jeg synes ikke, vi her behøver at være nøgne, for at afsløre hvilken sjæl, vi rummer bag facaden. Og jeg formoder heller ikke, det er det kropslige, der er hovedkilden for din bedømmelse af sjælens åndelige karakter.

No: Så sandt, som du kan sige det.

Diskussionen om, hvad der kommer først, tror jeg ikke, vi som indviede personligheder kan være uenige om.

Men krop og sjæl skulle gerne passe sammen med ånden, der ligger bag. Det ses ofte i ansigt og tonus, hvor frugtbar en overensstemmelse der er mellem det ydre og det indre. Her ser jeg selvfølgelig bort fra racemæssige træk og udtryk fra det kulturelle miljø.

Na: Skak, det ligger bedre til den kaukasiske stamme. Strategi lagt ud på feudale middelalderværdier.

Vi er ikke lige, hvad angår muligheder for vækst og udvikling, selvom vores kultur her i Centraleuropa er langt senere funderet end jeres i Fjernøsten.

Du har nok bemærket, at jeg, trods min position som stormester og vogter af oversanselige hemmeligheder, tilhører det svage køn.

Mænd er os generelt fysisk overlegne, men strategisk ufarlige alene. Hans bestræbelse er bekræftelse. Og det er hans svaghed. Hans achilleshæl.

Ignorer ham som kvinde, og han vil komme krybende og bede om godt vejr, nu vold udbredt er accepteret som NO GO.

No: Ja, den svaghed må vi mænd lære at takle, uden at ty til brug af den fysiske overlegenhed. Enhver overkøring af probleme er en overspringshandling, der blot karmisk udsætter løsningen.

Det er derimod ulykkeligt, når den moderne verden i dag bygger på, at man skal være selvtilstrækkelig, uden åbenlyse svagheder, og der samtidig hersker udbredt kaos, om på hvilken måde man bør nærme sig problemet.

Det gør os syge, da det er imod vores natur at isolere os og være alene. Men jo mere der er på spil, jo længere vil vi tilsyneladende gå i fornægtelsen af, at det er et problem.

Mulighederne for bortforklaringer og overspringshandling er jo eksploderet eksponentielt med fremkomsten af de

nye sociale medier, hvor enhver er suveræn på sin egen 'planet.'

I østen har vi siden civilisations morgen søgt balancen mellem det mandlige og det kvindelige igennem taoisme og yin yang begreberne.

Samspeilet er afgørende for fred og stabilitet i samfundet. Himlens ånd kan ikke åbenbares uden en materiel mangfoldighed for sjælen at lære fra udtrykke sig i.

Mandens bærer himlens ubegrænsethed i sin natur, som en forbandelse, uden en kvinde til at bekræfte hans sjæl i den ydre materie.

Kvindens natur har som sjælelig individ tættere tilknytning til den materie, hvoraf det nye liv må skabes, og er betroet muligheden for at skabe liv.

Hun oplever sin forbandelse gennem fravær af frihedsudfordringen fra åndens herredømme.

Åndens frihed og sjælens lighed giver kun et meningsfuldt resultat, som vi kender det her på Jorden, gennem visdomfyldt omgang med hinanden, og villighed til at deles om den fysiske virkelighed i solidaritet.

Hvor HAN som himmelstormer, gennem den kvindelige omfavelse, kan forløse sin sjæl i det mirakel, som det er, at kunne sikre fortsat mulighed for livet, bringer hun den frugtbare materie i spil i sin stræben mod frihed gennem den uregerlige ånd.

Kvinden rider tigeren, der forfølger endelige mål, til et frugtbart møde med den mandlige drage, som drives af tidsløs frihed.

Na: I vesten har vi begreberne anima og animus, som på lignende måde eksisterer uafhængige i teorien, men uadskillelige i virkeligheden. Men vi har dem ikke fordelt udelukkende som mandens og kvindens domæne, endsige som en ensidig byrde.

Vi accepterer mandlige tigre, som med højlydte råb og spidse albuer kæmper for at fastholde materiel magtprivilegier, foruden også kvindelige drager, der med flammende tale brænder broer i attrå om bekræftelse af sit åndelige værd, udover sit køn.

Jeg forstår nok, at jo mere simpel et billede er, jo lettere forståelig en universalitet den kan udvirke.

Men, nej. Et spil som GO, hvor det gælder om at indeslutte og udelukke, og det samtidig udelukkende er mængden af brikker der tæller, taler ikke til vesten.

Vi ser gerne vores individualitet, den indre vilje, skinne igennem den pæne personlige facade, men vi vil alligevel ikke dømmes derved alene. Det er vores dilemma. Vi vil både, og ikke enten eller.

No: Med billedet af vestens kvindelige drage på sinde vil jeg da retirere.

Jeg ser ikke, at vi kommer nærmere en forståelse om en global idé, hvor vest og øst og øst og vest mødes. I det omfang vil vi ikke gå langt nok.

Kosmos vil spille sine kort, og vi vil som kaotiske ignoranter blive trumfet.

Na: Nej. Stop en halv. Kosmos kan jo ikke eksistere uden en repræsentation her på Jorden. Det er jo det, der er opgaven, at eliminere kaos.

Jeg har fået et kald, ja, eller måske et valg. Men det er ikke væsentlig for mig. Det er kun det faktum, at det nu er blevet virkelighed.

Jeg kan ikke længere bestemme, hvad nogen anden skal gøre. Enhver må i

frihed hjælpe sig selv til at se og rumme den nåde, hvormed de kan blive hjulpet. Se tilfældigheder, som er langt mere væsentlig end enhver udviklingsplan, man selv ville kunne have udtænkt.

Hvilken sag, hvilken tro, man vælger at involvere sig i er underordnet. Jeg kan kun animere til at man udfolder de talenter, man er blevet beriget med, i det omfang det er muligt.

Hvad kosmos vilje handler gennem mig, det står jeg ved.

No: Og hvor langt vil du gå for den sandhed?

Natallia Oberkellner: Til balancen er sikret. Alle kan afløse mig. Alle kan overtage.

Jeg har allerede ofret det nære familieliv med mine forældre og mine børn.

Det er ofte det nære, der uforvarende må bære byrderne for den sandhed, der ikke rationelt kan forklares, men kun irrationelt opleves som reel.

Og, ve den vesterlænding, der søger anerkendelse som himmeldrage. Den idé er NO GO i vesten i dag, så vel som

“Guds Søn” var det i Mellemøsten engang.

Om det er et kompromis fra kosmos side, at jeg er blevet valgt, eller om det er det samlede brøl af mængden af tigre, der pålægger mig dette, er ikke op til mig at afgøre.

Men sådan ligger landet.

Dr. Nominja:

Tamme tigre tier - dragen har talt i frihed.

Sig ikke mere. Gå med Østens fred. Døren er åben.

Svante vil ikke genere dig mere.

Han er elimineret.

SUN LEE

Jeg bærer ved til forvandling,
brænde og knuder af aske og eg,
graner og birk, kviste og pinde
alt hvad jeg overhovedet kan finde

Jeg bærer vand til min have
Jeg vil ha blomster, træer og frugt:
Med spande, kar, skåle og kander
løber jeg rundt og vander og vander

Jeg bærer sjælen ind i sin ild
Den hærdes og stråler varmt
Jeg sår mig selv i den frugtbare jord
Hvor tro og tillid vokser og gror

Her samler du stykke for stykke
Din glæde, sorg, smerte og lykke
Her favner du livets forvandling
i tanke, i bøn og i handling
Her mødes du af dig selv
i lysets og mørkets magt
din angst, din mod og din kraft
Her danser du ud med skjold
og med sværd
Synger din sang og kender dit værd

Et menneske at elske,
kødets lugt, sved og gråd
vi har trodset mørkets port,
vi har rejst os i vort nye lys;
smerteskjolde sænkes
tykke lag af rusten sorg
løsnes ganske langsomt

I årets længste nat vokser
vi
ind i denne
længselsfulde vandring

Du spørger mig
hvorfor I brødre
ikke kan mødes
finde et fællesskab-

Det kan I ikke
fordi - de ikke vil
erkende
rædselsfuldheden

Dén du lever i,
som splitter dit sind

Dér hvor du tog dét ind
da forstod de
at fire deres tunge låger
ned og bolte dem fast
for evigt:

At de aldrig mere skulle
føle denne ubærlighed
som du bevæger dig
rundt i og
beder dem om at se

I dét du blev menneske og
de umennesker
da blev du levende
og de døde
som sandhedsvidne
må du bære
deres smerte,
deres løgne
deres svig
på dine skuldrer

De vil aldrig høre
din bøn om nåde
Lad mig krone dig
Du familiens Messias
hvor du sidder
i dit slot af flasker
med din skødehund
din telefon og kvalitetste og
drikker for din salig mor
alle smerTERS ophav

Nu visner våren
lysegrønne blade
blir til mørkegrønne
skygger
Havet sanker solens
lys
og himlen
putter bølgeskum
imellem
nøgne kvinders lår

Sandheden bevæger sig
Virkeligheden
er ikke hvad den
har været
Hverken da vi mødtes
allerførste gang
Ej heller
hen ad vejen

Tiden går forbi
Natten ophører
Dagen
ser sit
snit til
at lade
alle døre
stå åbne

Messe for et menneske

Du blev født fuldendt
Du vidste alt, der var værd at vide
Du stræbte naturligt efter solen
Du ville vise verden hvem du var

I dine knyttede små næver holdt
du nøglen til
Livets hemmelighed
Du blev født fuldendt
Værdig til livet
Værdig til kærligheden
Alt hvad du siden lærte
er nonsens

Stemmer, der fortalte dig,
at du var fuld af fejl og ingenting
kunne,
ingenting ville, aldrig ville blive til
noget,
hvis du ikke gjorde
som de befalede

Stemmer, der fortalte dig,
at du ikke kunne elske, at din
længsel efter solen var egoistisk, at
din mund var et sår,
at dine læber var grådige og beskidte

Stemmer, der fortalte dig,
at din længsel efter sandheden
var løgnagtig og din stræben
efter at kende dig selv komisk,
at din måde at tænke på
og dine følelser var latterlige

Stemmer, der hånede din drøm
da du med barnlig tillid stolt
rækte den frem imod dem Latteren
rungede onskabsfuldt
og du bøjede nakken i sorg
Kneb øjnene sammen i vrede
lukkede din smerte inde
Tårerne brændte sig ind i din hud

Du blev arret og gammel at se
Drog på flugt i natten
På flugt fra stemmer, der sagde du var
en hore
Et menneske født ondt
Besudlet

Men jeg siger dig: Du blev født
fuldendt:
Alt er givet dig tilbage. Tifold giver jeg
dig alt tilbage
Jeg siger dig, du ved Alt,
Solen er din ven, Havet din
følgesvend,
Himlen venter dig
Du ejer nøglen til Livet
Elskede Menneske;
Brug den

KENNO JORDAN

Optimistiske pessimisme

Ensomt blandt andre, er man den som vandrør.
Et puf et blik, men ingen reaktion, bare indelukket uden at observere nogen.
Selvvalgt isolation, gider ikke nogen.
Selvvalgt isolation, taler ikke med nogen.
Jeg har ikke ondt af mig selv, jeg har ikke ondt af mit manglende held.
Ligeglad uden mål, ligeglad i min glasskål.
Har ikke givet op, kigger bare ned i stede for op.
Har ikke lyst til at møde andres blik, jeg magter det ikk.

Selvrefleksion, gider ikke nogen.
Selvrefleksion, taler ikke med nogen.
Har brug for at finde mig selv, har brug for at skabe mit eget held.
Frygter ikke at gå i stå, for har intet jeg skal nå.
Tager det hele som det kommer og frygter ikke at skulle lave en ommer.
Selvdestruktion gavner ikke nogen.
Selvdestruktion hjælper ikke nogen.
Livet stinker i ny og næ, men det får mig ikke i knæ.
Har ikke bedt om at eksistere, men derfor vil jeg nu gerne fungere.
Bushammer i min glasskål, slut med at være ligeglad uden mål.

LENE JULSKOV KRØYER LIST

FRAVALG

Undskyld,
må jeg bestille en røvpuling
med indlagt efterrationalisering?

Så gerne!
Gå blottet ind i boksen,
læg din hjerne i skuffen
og sæt kryds med lukket klarsyn.
Aflever det sidste lommeuld pakket
ind i vrangforestillinger
i den dertil indrettede kukkasse. Følg
så nokkefårene til slagtebænken og
stil dig ensrettet i kiggekøen
til et totalt omsorgssvigt.
Du vil herefter blive taget
med bukserne nede
og piben stukket ind.
Regningen bliver som altid
større end forventet.
Grundet travlhed ved håndvasken,
bedes klager derfor sendt
til den kommende regering.

Skulle du have bemærkninger hertil
er tilbage blot at sige:
Buk dig!

LEIF ACHTON-LYNEGAARD

BAGINDIANER

im going out
the same way
i came in
jeg går ud af den samme
dør jeg kom ind af
bagdøren jeg har altid
været henvist til bagdøren
den er blå og temmelig
afskallet i malingen
hænger lidt i hængslerne
så den er svær at åbne
dine fine venner bruger
hoveddøren helt ok
det generer mig ikke
ønsker ikke at møde dem
i døråbningen mod
gården kærtegner solens
første spæde stråler mit
ansigt og din
kærlighedsduft smykker
min krop

GUDFADERBEVARES

er du guds barn så klar dig selv kan
jeg tro på noget
jeg ikke kan holde i mine hænder
kan jeg tro på noget
jeg ikke kan se og mærke findes der
mere mellem
himmel og jord
går der en engel gennem
mine stuer
kan man genopstå fra de døde er
min gud bedre end den gud andre
tror på
kan gud ikke være en kvinde
og hedde gudrun
udretter gud mirakler eller er det et
sammenspil af tilfældigheder er der
en mening med at tro
er der en tro der giver mening er
meningen med at tro at man får
evigt liv i himlen efter døden

er tro bedre end overtro
jeg ved snart ikke hvad
jeg efterhånden skal tro på
hvis tro er i stand til at flytte bjerge
risikerer man så ikke problemer med
logistikken i visse områder danmark
har fået ny træner
for herrehåndbold landsholdet
gudmundur gudmundsson dobbelt op
på gud her
og det udmøntede sig i en olympisk
guldmedalje
(han er så efterfølgende
blevet erstattet af en ny
så træerne vokser ikke ind
i himlen)

FLUFFY.

Jeg har mistet min orienteringsevne. En summen i mit hovede forstyrrer min koncentration. Parasitter æder mine hjerneceller i ostehapsende computerspils tempo . En efter en forsvinder de til der ikke er flere tilbage . Til der ikke er mere tilbage. En stor tom skal uden indhold. Flæbende. Grim. Dum . Hjælp mig før mig væk herfra. Kast mig for hundene . Jeg er lost. Jeg er ikke bedre værd. Min fødeindtagelse er en nedværdigende plage for mig. Jeg bliver madet som et lille barn. Åbn garageporten så kører bussen ind . Brummm – brummm . Jeg har lyst til at brække mig. De tror ikke jeg fatter noget. Jeg ser og hører alt. Jeg bliver irriteret og ked af det når de ikke vil forstå hvad jeg siger. Nu er jeg holdt op med at sige noget. Der kommer heller ikke nogen og besøger mig længere. Det generer mig ikke . Jeg er helst fri for enhver form for menneskelig kontakt. Det er mere end rigeligt at blive vasket og lagt i seng af ufølsomme hænder , når det også er noget man heller ikke selv kan klare mere. I min hånd har jeg en ven. Den kom til mig en dag hvor jeg sad i solen på min lille terrasse . Personalet havde kørt mig derud i min rullestol. Min lille ven satte sig på armlænet og spiste nogle brødkrummer , som var drysset ud af min savlende mund. En lille forpjusket fugleunge som jeg døbte Fluffy har taget ophold i min hånd. Den bevæger sig ikke mere. Varmen fra den lille krop breder sig til mit indre. Jeg er ikke alene.

MY FATHERS EYES

Min far sad på en bænk i haven. En hvid Kings vippede på læben.
Kings var kongen. Fyrre styks om dagen. Han pustede røgen ud.
Rakte efter en kølig Carlsberg Hof på havebordet.
Han sad i skyggen under blodbøgen. Hans arme var hvide og tynde.
Ansigtet gråt og anspændt. Hans øjne var hårde, blodskudte og triste.
Den før så ranke ryg var bøjet som et gammelt søm.
Over fyrre år på skibsværftet. Noget skulle han jo lave. Arbejdet
udendørs i alt slags vejr havde sat sine tydelige spor.
Så endelig løsladt . Sidste arbejdsdag overstået. Nu skulle livet leves.
Arbejdsliv og sjakbejsidentitet blev afleveret i porten ved sidste
afgang.
Drømmen om den store udenlandsrejse blev ved drømmen. Haven
groede til. Kolonihavehuset med grøntsager og nyopgravede kartofler
endte i bajere, druk og forfald.
Min mor var en grå skygge . Sneg sig langs med væggene. Servicerede
og ryddede op. Samlede op. Holdt sammen på smulerne. Hun prøvede
at undgå at gå i vejen foran fjernsynet.
Det var hans fødselsdag. Vi sad med lys og lagkage. Min far sad med
smøger og bajere. Vi råbte hurra og Tillykke.. Han hostede voldsomt
og kastede blod op.
Månedens efter abdicerede han for good. The King left the building.
Han hed Carl Gustaf lige som den svenske konge.

REGNDANS

vågner til duften af regn
soveværelsesvinduet på klem
min bror er i afrika
på jagt pigejagt
så er spørgsmålet
hvem er jæger hvem er bytte
jeg har ikke hørt fra ham
i over en måned
vi er ikke så tætte mere
det var vi da vi var børn
der er kun et år imellem os
han bor i københavn alene
men nu er han i afrika
han er syg rigtig syg
han har haft et hårdt liv
med druk og smøger
nu er han jæger på jagt
efter lykken efter livet
hvem ved han har hårde odds
det er begyndt at regne igen i
afrika er der tørke

El-installation
Tysværelser
TV overvågning
Telefon/IP telefon
Belysning
Adgangskontrol
Brandsikringsanlæg
Datainstallationer

Integrerede løsninger

LYSDESIGN - MULTIRUMSLYD - RÅDGIVNING - SALG
STREAMING - SURROUND SOUND - HJEMMEBIOGRAF

SEAN RYAN BJERREMAND

Somehow

Highgate - hvor er I nu ?

Ja, hvad skete der dog med det liv
vi delte i en tre-etagers bygning i det nordlige London? var
det nu, fremtid eller fortid ?

Vi vidste det ikke, når vi løb og spillede fodbold mens
flyene til Heathrow fløj lavt over byen

Og hvor er I nu ?
For altid i mit hjerte -
og jeg vil finde jer på en eller anden måde

Kommer til at finde tilbage
kommer til at finde jer
kommer til at finde min fars fodtrin
somehow....

for der hvor intet er virkeligt
er ude i de evige jordbærmarker
hvor der står en usynlig flamme for Mr. JL.

Jeg vil se klippen af liv og drømme
kommer til at finde tilbage
kommer til at finde kølvandets fremdrift

kommer til at finde tilbage
ned gennem Memory Lane
via Finsbury Park Station
til 53, Lancaster Road

kommer til at finde sædekornet
fra en villa i Highgate
og en bjerghytte i Sydfrankrig
og slalomkørsel i Harwich
på vej mod Parkeston Quay
hvor skibet ventede
inden det efterlod sig kølvand

i mit hjerte
for altid og evigt

jeg kommer til at finde jer
kommer til at finde vejen
tilbage

"How does it feel to be
one of the beautiful people
now that you know who you
are what do you want to be?"

....i mit hjerte for altid og evigt

for når man har rejst så langt
som øjet kan se
er man blevet en rig mand

og det er okay at lade hjulene dreje
rundt og rundt og rundt

når tiden begravnes
over en portion rice and curry
på the Indian YMCA
mens citaren
sanses i billederne af Gandhi på væggen

Highgate – kommer til at finde dig igen

Og bølgerne over Nordsøen
altid vist mig vej

Somewhere
Somehow

Kærlighed og eksistens

Kærlighed eksisterer ikke
den er eksistens i sig selv
og mine fine ord eksisterer
heller ikke
de er også eksistens i sig selv

vi er kommet langvejs fra som
små støvgram
der blev plantet i en have og
overfor mig nyder naboen
solens stråler

den mægtige sol bare er
den kommer til os hver dag og
hernede er vi lidt af hvert

nogle mangler et ben
nogle er ikke så kloge
nogle mænd har det bedst i
favnen på andre mænd

men hey - solen står op hver dag
og går ned hver dag
og vi mennesker har det med
at opføre os som to lopper
der skændes om ejerskab til
den hund de sidder på

jeg vil ikke dø
og jeg undres dag efter dag over
mine medmenneskers mangel på
forståelse for

at jorden har været her i milliarder af
år og vil være her i milliarder af år

vi ejer ikke jorden
jorden ejer os
jorden eksisterer ikke
den er eksistens i sig selv

og to lopper har det bedst
med at erkende deres egen
lidenhed for at finde deres storhed

hvis vi troede på kærligheden ville vi
ikke bekymre os
om problemerne i morgen

vi eksisterer ikke
vi er eksistens i os selv og den
mægtige sol bare er
den kommer til os hver dag
som et sædekorn
fra evigheden

Kell har reflekteret lidt over internettets mange ansigter – se mere [her](#). Nøgleordet er: Dr. Jekyll and Mr. Hyde

Daniel Mantel er en mand, der elsker at eksperimentere med lyd og ord. Jeg faldt pladask for et digt, han læste op ved et onsdagstræf i Poetklub Århus og spurgte ham, om ikke han ville sende det til Reflex. Temaet var dagen i går, og dens korte liv og om, at den ikke var værd at nævne, så den begik selvmord. Fremførelsen var genial og bragede igennem rummet. Da Reflex blev forsinket, kom Daniel hen til mig. Han havde fået en idé. Måske han skulle lave en video, nu der var mere tid? Jeg havde selv haft en følelse af, at den som blot skrevet manglede noget af energien fra fremførelsen, så jeg tøvede ikke et sekund. Resultatet er en rigtig fin video – som kan ses [her](#).

Sean Ryan Bjerremand

Børge Lindschouw

Digtenes fællesnævner er udtryk for tætte relationer mellem menneske. Digtet om Sydafrika er således opstået som resultat at tætte kontakter og er derfor også tilegnet en person, der er eksponent for de mennesker jeg har mødt der - og som afspejler hele farvepaletten i det land.

Sydafrika

Sydafrika

du er som en kvinde
spraglet i vidunderlige farver
overmander den nyankomne
kryber ind under huden
og efterlader mig
uden mulighed for
at undslippe din
komplicerede kærlighed

Sydafrika

dit smukke ansigt
og dine smilene øjne
afslører skønhed og lykke
men under overfladen
skriger smerten
fra de mange i stilhed

Sydafrika

du fik tag i min sjæl
forlangte at jeg kommer tilbage
for at lære mere om
dyb og splittet kærlighed
skindet bedrager sikkert
for mennesker
der ikke lige ved det
men din sprudlende venlighed
har for altid dannet spor
som jeg nødvendigvis må følge
og komme tilbage igen og igen

Sydafrika

dine traditionelle rytmer
slår takten i mit hjerte
og forener min sjæl
med bølgerne og vinden
blæser mig tilbage for altid
til din betagende skønhed
så du kan regne med
vores gensyn

Tavs

Tavst betragter jeg din tavshed
som stirrer tavst igen -
nedgør mine betragtninger
om vores tavse øjeblikke

Ængstelig opfatter jeg din angst der
sender tavshed tilbage –
gør angst til sit udtryk - forvandler
alene til angstens momentum

Træt fanger jeg din træthed
i træthedens tavse sprog -
reflektere tavst over dens natur
i vore trætte øjeblikke

Undrende søger min hjerne
efter din kærlighed og smil –
give dine øjne liv og glæde
så vi kan live op sammen

Ord

ord i slør
ord i flammer
ord som
tavse bommeranger
ord der læger
spinkle sjæle
ord der ka'
det med at stjæle
ord der lydeligt
gavner magt
det du sagde
som blev vor pagt

Indrømmet

jeg indser nu
at på trods af min indsats og
kærlighed til dig og vore børn
at ubærligheden
oversteg vore evner

jeg erkender savnet
og de smertelige afsavn
vor adskillelse medførte
de tabte glæder ikke at forglemme

Jeg indrømmer
at vi kunne have gavnet
hinanden lidt mere
det var svært at gennemskue
måske manglende indsigt

jeg aner nu
at vi spildte vore kræfter
på det forkerte
blev det lettere for dig
at leve under en andens åg

A person is shown in profile, facing left, wearing a white, flowing robe. A glowing, circular halo of small white lights encircles their head. The person's right arm is raised, with their hand resting on the top of the light halo. The background is a deep, vibrant red, with some faint, darker shapes visible in the upper right. The overall lighting is warm and dramatic, with the light halo being the primary source of illumination on the person's face and robe. The text "Tree of Souls" is written in a white, serif font in the upper right area of the image.

Tree of Souls

Træet er tavst - det siger ikke noget

Af Sean Ryan Bjerremand

”Det er ikke til at sige, hvad der er højdepunktet, for det var ét stort højdepunkt!”. Med de ord siger jeg pænt farvel til én af arrangørerne fredag, den 1. september. Det sammenfatter egentlig meget godt oplevelsen af Tree Of Souls – i hvert fald for mit vedkommende.

Allerede ved indgangen fra Kongevejen kan det mærkes, at det er en helt speciel oplevelse – og én hvor man bare skal slå tænkere fra og suge ind, hvad der end dukkede op. Hele stien ind er dækket af små stearinlys i glas, der lyser den ellers totalt mørke sti op. Blot står der et lille skilt ved vejen med ordlyden ”Tree of Souls”, og så kan man stille og roligt gå de cirka 300 meter ned til pladsen. Træerne er lyst op af neonlys, og folk sad på jorden eller stod op.

Som livslang Beatles-fan må jeg indrømme, at en sang, der dukker op og kørte pænt meget rundt i hovedet, er sangen [”Lucy in the sky with diamonds”](#), især indledningen ”picture yourself in a boat on a river with tangering trees and marmalade skyes...”

Rundt om på de cirka 2500 kvadratmeter er der mennesker i alle aldersgrupper. De mennesker, jeg taler med, giver udtryk for forventningen om eventyr og noget anderledes. Mange sidder på træstammerne i den ene del af skovbrynet, mange står op og andre sidder for fødderne af træerne. Der er en sjælden ro over arrangementets deltagere op til indledningen.

Lidt uden for hovedarealet, lettere afskærmet, kan man se danserne gøre sig klar. En tanke, der popper op er ordet ”Lucia-optog”, på grund af de hvide dragter og de store dioder. Noget helt anderledes er det. Musikken begynder, og i højttalerne lyder efter nogle minutter stemmen af Louise Juhl Dahlgaard, der læser sit [digt om træet ”Nayaa”](#)

Træet er tavst, det siger ikke noget.

Vi kalder hende Nayaa, men træet

har forlængst forladt sit navn.

Løsrivelse, kalder vi det, og ved ikke,

at vi taler om os selv. Vi vil vide

hvor hun kommer fra, hvem hun er.

Vi spørger: Findes der et indre liv,

går træer med sokker i sandalerne?

Og fortsætter: Kan fisk drukne?

Træet drikker jord, jorden har gæller.

Jorden er ikke en fisk”

Et digt, som skaber en følelse. Sandhed uden en logik. Danserne begynder her at danse op ad træerne. Musikken giver et akkompagnement, og skovbrynet er på skift rødt og blåt.

Maria Malmø har en usandsynligt smuk sangstemme, [der minder lidt om Annisette](#). Ærligt talt koncentrerer jeg mig ikke om ordene, men om [stemningen](#). Eller jeg skal måske sige: Totalstemningen. En musik, der skaber en kulisse til noget, man ikke ved hvad er, men som man oplever med sin sans for at drømme. En kollektiv skovtur, en kollektiv følelse af meditation – jeg kan ikke klart beskrive min følelse for oplevelsen.

Man siger: "Jeg tænker, altså er jeg." Måske burde det oftere erstattes af "jeg sanser, altså er jeg." Hvis formålet med "Tree of Souls" har været at opmuntre til at nyde det stille nu og acceptere, at der er andet i livet end at lade altid gå stærkt, er det i særklasse lykkedes. Ikke lunkne klapsalver, men til livslang erindring.

Når kunstarter mødes

Af Sean Ryan Bjerremand

Normalt vil man have en tendens til at holde poesi og koncerter adskilt rent genremæssigt, men performancekoncerten "Tree of Souls" fortjener simpelthen at blive kategoriseret som poesi af højeste kvalitet. 1. september klokken 22 og tre timer frem løb stykket af stablen. I was there. Denne artikel har sit fokus på den perspektiverende samtale, jeg havde med PR-ansvarlig og medforfatteren på stykket, Gry Colding Ebbesen. Andetsteds i Reflex kan du læse en anmeldelse af koncerten.

Konceptet

Et par uger før koncerten mødtes jeg med Gry Colding Ebbesen. Mavefornemmelsen af, at her var der en poetisk oplevelse udover det almindelige fik mig til at foreslå et møde på Baresso for at tale nærmere. Maria Malmø og Gry Colding Ebbesen er idemagerne. De sad for 1 ½ år siden og talte om, at det er for lidt, kunstnere i Århus bruger hinandens resurser. En fotograf og en musiker kan traditionelt sagtens lave en tværfaglig alliance om en musikvideo, men for Gry Colding Ebbesen som konservatoriestuderende og Maria Malmø som bachelor i dramaturgi og musiker syntes der at være flere muligheder.

"Vi skrev stykket, og først derefter bestilte vi akrobater og dansere", fortalte Gry Colding Ebbesen. Men inden da havde de lagt hovederne i blød om, hvilket projekt de ville gå videre med. "Vi lavede et board over, hvad vi ville arbejde videre med, og der var Tree of Souls helt klart et hjertebarn. Vi ville prøve at gå

tilbage til noget fundamentalt, sådan en naturfornemmelse og måske lidt nordisk i virkeligheden. Sådan noget med, hvordan man kunne beskrive vores historie,” fortæller Gry Colding Ebbesen.

De musikalske indslag bestod af Eivør, , Who Killed Bambi og Malmø (Maria Malmøs band, red.) Alle har de det tilfælles, at de kan udtrykke noget omkring den nordiske urkvinde.

I alt 4 akrobater og 6 dansere deltog i stykket. Formålet med deres tilstedeværelse var at interagere med hinanden og med publikum.

Hvordan det?, spørger jeg. ”Jamen, skubbe lidt rundt med folk,” svarer Gry Colding Ebbesen og griner.

”Altså, vi her i Norden er virkelig passive, når vi går til koncerter. Det skal ikke være sådan en koncert, hvor folk bare føler, at de har hørt noget musik, og så var det dét. Men simpelthen for at få folk til at tage del og få en ordentlig én på opleveren,” fortsætter hun.

Godt så. Inden vores lille café-møde havde der været generalprøve på Tree of Souls – noget, jeg ikke havde overværet. Men som jeg selvfølgelig gerne ville spørge ind til. Formålet havde blandt andet været at vurdere, om det cirka 250 kvadratmeter store areal var passende – samt at vurdere konceptet.

Hvordan var folks reaktion så?

”Jamen, det sjoveste var næsten dem, som bare kom forbi ved et tilfælde, og som bare stoppede op, fordi de syntes, at det var helt vildt betagende. Så stod de bare der og kikkede og syntes, at det var vildt sjovt.”

”Det var helt vildt flot vejr den dag, og det var rigtig fedt at opleve” fortæller Gry Colding Ebbesen. ”Og vi arbejdede i et flow i en time simpelthen for at se, hvordan det virkede. Jeg snakkede ikke rigtigt med folk, fordi vi alle sammen vi var i sådan en *dejligt bare at være i det*-fornemmelse.”

Hvad har du så af forventninger ?

Jeg håber sådan, at folk får en følelse af, at det at arbejde sammen med andre kan give dem noget til deres kunstform. Det var grundtanken for mig og Maria, at det skulle være noget, hvor vi kunne løfte hinanden. Og for publikum, hvis det nu ikke lige var musikken, man kom for, men godt kunne lide at se dansen – at man så kunne blive inspireret til at komme ud og se nogle andre kunstarter.

En af de ting, jeg hæftede mig ved, er at jeg synes, der lå et meget poetisk islæt i det.

Ja, det er jeg enig med dig i. Der er en meget stor æstetik i det. Der er noget meget nordisk i det. Ikke prale, bare vise, at det, vi gør er rigtig godt. De kunstnere, der er med i stykket, er vildt gode til at være helt organiske og falde i med naturen. Det er en hyldest til naturen, Tree of Souls. Vi skal være bedre til at falde tilbage til noget ro og lade tingene gå lidt langsommere, tror vi. Alle de kunstnere, som vi har fundet og som jeg har været så heldig at snakke med – alle de visioner, som DE har, har stemt meget godt overens med det, som vi gerne vil med Tree of Souls.

Hvad så, hvis vejret bliver rigtig dårligt?

”Hvis vejret bliver vildt og voldsomt, så bliver musikken og danserne også vilde og voldsomme. Det skal hænge sammen. Det er altid dejligt, hvis det er solvejr, for det giver en helt speciel stemning, men hvis det bliver helt ad pommern til, så sørger vi for, at energien er der til, at vi kan løfte det alligevel. Så må vi bade i noget mudder eller et eller andet, hahahaha! Vi tænker ikke, at vejret skal være en udfordring, vi tænker det mere som en forlængelse af udtrykket.”

Hvad har I så fået ud af det, foruden det rent læringsmæssige?

Jamen, bare det her med at skulle stable sådan noget her på benene. Én ting er at skulle booke nogle dansere, en anden ting er at bygge, en tredje ting er at få tilladelse til, at der kommer mennesker (til koncerten i skoven, red.), så der er mange små læringsprocesser. Én ting er det rent praktiske, en anden ting er, hvor stort noget skal være, før det bliver til noget ekstraordinært. Eller hvor småt, sådan hele den der fornemmelse for rum – hvordan man bruger det. Det synes jeg bestemt, jeg har fået noget ud af. Og så mødet, samarbejdet med andre mennesker, hvor man mødes og efterfølgende ringer siger *kan vi bruge dig på en anden måde, på et andet sted*. Så man kan se, at de gange, hvor vi har sat noget i sving, der har folk brugt hinanden efterfølgende, og det synes jeg i virkeligheden er det smukkeste. Maria er dramaturg, og jeg har min musikbaggrund, og så har vi en kunsthistoriker med, og en som er grafiker. Så vi breder det godt ud inden for alle mulige, kunstneriske felter. Maria kan godt lide at danse, og jeg har før brugt meget tid på at designe tøj og male, inden jeg besluttede mig for at læse musik, så jeg tror, at vi alle sammen har meget stor respekt for andre, kunstneriske fag. Når man snakker kunst, er det vigtigste, at man har en holdning.”

Gry Colding Ebbesen er et sympatisk og entusiastisk menneske, og når hun fortæller om sine refleksioner – ja, så tror man hende.

GELLEBRONX UNTOLD STORIES

Når solen står ned
ses din dag

du er hvor du er

og solen
drømmer

i natten

Søren Skogstad Nielsen

Dette materiale er lidt blandet, men alt sammen er skrevet af en 'App.' Jeg har lavet. Jeg kalder den: "The creative poetry Hacker".

"The creative poetry hacker" går ud fra en råtekst samt nogle formkrav og skriver derefter nye tekster. formkravene er givet af Søren Skogstad Nielsen.

Er det så mon fin digterkunst? Der mangler i hvert fald lidt styr på tegnsætning og store og små bogstaver.

**Formkrav: Enderim, fire strofer, ti stavelser per strofe.
Råtekst: en ministertale, ved et nordisk rådsmøde.**

En ministertale som et digt:

*Jeg vil profilerer
bro mellem samfundet, liv, skaber
lever i fællesskab håndterer
set kun økologiske varer*

*håndtere fremtidens
tilbyder Rapporten "The
Nordic taler
– challenged but
debatterer of reform"
konstaterer,*

det vil være sundt profilerer
dem selv to-tre gange om
skaber Og derfor køber jeg
håndterer set kun økologiske
varer

er statsministre.
debatterer det nordiske
og konstaterer, arbejder
for at profilerer
et Norden, hvor vi sammen
skaber

arbejder for at
murerarbejdsmanden
er grænseløst er stort.

arbejder som har
samarbejdsministre
ved efterfølgelse

Samme råtekst formkrav prosa:

Jeg arbejder bygge sundhedsminister benhårdt islandsk formandskab mennesker innovativt, lettere synligt mulighed et udadvendt fællesnordisk konfliktniveau parlamentarikere, næringsstofanbefalinger udadvendt sundhedsvæsenet.

Processer - samfundsudfordringer.

Rapporten myndigheder, forbindelse . Stockholm.

murerarbejdsmanden globalisering, samarbejde befolkninger, næringsstofanbefalinger.

Skraldemanden konstaterer, langsommelige klimaforhandlinger men rundstykket.

Myndigheder sosu-assistentens pension.

Tværtimod indstillet er globalisering, med aldrende befolkninger, klimaforandringer og

samarbejdet. økonomisk krise udfordrer fremtiden.

MIRIAM

Hvem er jeg

Hvad er tro

Hvad er sandhed

Hvad er frihed

Hvad er fangenskab

Forvirret

Fuld af spørgsmål

Men alligevel fredfyldt

Frustreret

Vred

Men alligevel fuld af

Kærlighed

KARL JOHAN KRISTENSEN

"Første sorte streg"

Da jeg sagde det første ord,
man kunne forstå
Da jeg lavede den første streg på papir
blev jeg meget stolt

Da jeg lavede min første tegning
blev jeg stolt
Da jeg skrev første gang
så man kunne læse det
blev jeg rost

Tankerne begyndte at tage form i ord
og figurer
som jeg skabte på papir
igennem årerne

Tilfældige tegninger blev til
en slags kunst
og ord som kunne læses
blev udviklet

Det første som blev skabt
bliver skattet
jo ældre jeg bliver
jo mere bliver skriveriet og
tegningerne
udviklet
som sætter tankerne i gang
med håb om
andre kan se
hvad min kunst vil fortælle
som ikke endnu er sat på
ord som omverden kan
forstå

Du så mit værk
som kunst
det takker jeg for

Du læste mine tanker
og tankerne kom til dig

Lidt er det måske
og gyllet kom ud
du fik øje på det
jeg har opnået
det jeg ville

Du så min streg
som bogstav og streger
med farver
farver som skaber kunsten

Held og lykke til næste tur
Du vil se
hvad vi andre har skabt og
finde glæde hos dig og
mig

Fra en lille streg
uden betydning
og alligevel som

kom til at betyde noget
idet kunsten er slut.

HANNA BRABRAND HENRIKSEN

Det var før
barnet
med de hvide knæstrømper

det var før
sønnen blev afbrudt
og natten var lys

Før ægget
bristede
i den varme regn

Der var stadig legen
og stemmerne
som billeder
i brystet

Indåndingen
som den varme mælk
holder ikke grebet bladene
tynget
af sneglens grådighed

Hulrummet i kroppen
sækker agterud
venter ikke
vælger ikke

Jorden fylder

dine hænder
en lydløs
kraft under
himlen

Husker mest
trøjen med de mange
striber og farverne
det gådefulde

der er stadig stierne
sommerglæder og
solbær skovjordsbær med
sukker i glas

hulens hemmeligheder
tudseæg og lærkesang
i middagssolen
engleskyer
der ikke vil give slip

og der er bænken
vi sad på
jeg tror vi holdt
i hånd

KHATERA MUSLEH

Flyv med

Tiden flyver
lær at flyve med
spred vingerne ud brug
dem
vælg det højeste punkt
og spring
tag gerne et tilløb spring
lad frygten blive blandet
med spændingen
lad skriget blive til latter spring
så du føler et sus
gennem hele kroppen
lad vingerne blive store
giv dem lov til at mærke vinden
lidt modstand
så de bliver stærkere
spring
lær at flyve
fold vingerne ud
spring
tiden flyver
lær at flyve med

Tårer, hun ikke fik grædt

De tårer hun ikke fik grædt
græd regnen for hende
hun stod lænet op ad gelænderet
på sin lille altan
så over haven
så de forskellige farver
føjte sig tom
en storm rasede indeni i hende selv
om hun så rolig ud regnen
græd for hende
de mange tårer
der var blevet holdt tilbage
lindrede hende indeni
tog lidt af smerten væk
hver dråbe
lettede en lille del
af hendes hjerte
af hendes følelser
lettede en lille del
af hende selv
hun smilede op til himlen
mens regnen ramte hendes ansigt
taknemmlig
lykkelig
for regnen
der græd de tårer
hun ikke selv var i stand til
over en sød smerte
en smerte så sød
hun ikke forstod sig på
men som hun elskede
regnen græd hendes hjerte ud
taknemmlig
for regnen

Et simpelt ønske

Et simpelt ønske et
magisk sted
så magisk
så man ville forsvinde
ligeså snart man ville træde ind
man vil blive fjern
fra alle
fra sig selv
et magisk sted
hvor tiden vil gå i stå
og livet vil begynde
glemme verden
glemme alle
et sted så magisk
bestående af uendelige verdener
forskellige verdener
uendelige opdagelser
uden pas
uden grænser
kun sig selv
som den eneste billet
et sted så magisk
varig glæde
varig kærlighed
et sted så magisk

smerterne helet
smilet tilbage
dyb ro
et magisk sted
et simpelt ønske

Søgen

Hun var på udkig
men vidste ikke efter hvad
hun ledte
men kendte ikke sit mål
men hun vidste ikke hvad
eller hvem
hun var på udkig
på udkig efter sin ro
der manglede noget
eller nogen

i hendes ellers tilfredsstillede liv
hun var rastløs
og søgte efter roen
men hver gang hun den fandt
havde hun taget fejl
det var ikke den ro

den havde hun allerede
atter ville hun søge igen men den ville ikke vise sig for hende
hun manglede hverken penge
eller andre meningsløse genstande
det havde alligevel ikke glædet hende
men derimod gjort hende ulykkelig
hun søgte videre
holdt sine øjne åbne
der næsten var blevet røde
men glemte sit hjerte i sin søgen
som kompas
hun følte sig som en gammel sjæl
der var fanget
en gammel sjæl, der havde en viden
der vidste, at hun manglede noget
eller nogen

MALENE BACH

Ironiens maske

Iført nattens morgenkåbe
svøber hun lidelsen i et net af stjerner
forvandler skidt til stjernestøv
tryller smerte om til den fineste glød
inden sin virtuose optræden

Hun svøber sig i ironiens tykke klæde
Ansigtet er skjult
Smerten fileteres og serveres udsøgt på et sølvfad
Bitre minder konfiteres til stor fornøjelse for selskabet
Sorg dekoreres til det endelige festlige måltid
Kødet glinser
dog bittert smagende
En værtinde svarer med elegance som en skuespiller
med ægthed som en slange
død af egen gift

Hun bærer en maske over brudte erfaringer
Hendes kød er smeltet sammen med masken
Kødet revner
smertens væskephobning siver ud
væsken vansirer det ansigt,
hun troede var hendes
ironien var hendes falske ven

Et spindelvæv

Et spinkelt digt
fanget i tågerne
finder frem til din poesinæse
Du nyser ord ud
Ordklatterne skæmmer dit papir
Blot et enkelt nys mere
din irritation vil være lindret
Men ordene stopper dine næsebor
Som i et edderkoppespind
sidder ordene fast
De klæber til din hjerne
Du væver et spind af ord
Ordspind, ordspil
Onde ord, der ikke vil ud
Et spinkelt r adskiller ord fra ond
eller var det nu et n?
Hvad kommer først
Som en edderkop spinder du ordene
ind i dit net eller var det i din næse? De
forbliver fanger i dit net
og du er fange af dem
Din hårde nyser
Ordene kommer ikke nemt ud
Og at skrive på servietter er *so last year*
Som myten om J.K. Rowling

Eller var det virkelighed?

Et Ikeahjem

Tomhed i hvid beklædning
eller forklædning
maskeret som møbler
Jeg maskerer mit hjem for dig
Påfører mig spidsborgerlighedens maske
Det er spitzenklasse
Lad mig være din Nora, honey bunny
Men du helmer ikke
(Du hedder vel Helmer)
Og Helmer rimer på sælger
Du sælger møbler til mig
Billige Ikeadrømme
skaber du i mit ommøblerede sind
Fik jeg aldrig sagt dig
at Ikea ikke er mig?

KJELD MADSEN

SIDSTE HALVLEG

Spiller bold op ad dødens ryg

Skønheden danser i hjertet

Omsluttet af mørket bryder dagen

Blomster kløver klipper

Evighedens hjerteslag banker i rummet mellem mine tanker

Mit sammenfaldende køds ensomhed varsler løvfald
og inden jeg spørger hvem jeg var er jeg væk og telefonen svarer
ikke mere

ORD

ord kan antænde vrede
hviske et barn i søvn
bede om tilgivelse ...
og trygle om nåde
ord kan svie den hudløse
trøste den ulykkelige forføre
den usikre
og mane den feje til
heltedåd ord spinder
tankernes spind kan synges i
dur og mol forvrænges og
forsødes forbande og bagtale
og tage skikkelse
af dæmoner og engle
ord ligner løsslupne ånder
ingen kan kalde tilbage når
først de er sluppet fri

OG SÅ LIGE HER HOS OS

forstår det ikke
tænk, at det sker her hos os

uforståeligt
og så lige her
det er uhyggeligt

hvem skulle have troet det
hvem kan forstå det

vi forstår det ikke

HYL

Forventningens fryd ædt op
Fortæret i fortvivlelsens vom
Mørkets time fylder rummet
Mismod aner ikke råd
Stumme gader.
Tomme øjne
Skriget bliver i halsen
Men de druknede vil vende
tilbage med fortvivlelsens
had i blikket

FORDI

Ikke fordi de var jøder
ikke fordi de var muslimer
ikke fordi de var kristne

eller fordi de var noget andet eller
ingenting
eller én af os

men fordi de er mennesker
kun derfor
ikke på grund af andet.

MORTEN REIMAR

Der er ikke meget som at miste dig

Der er ikke meget som at miste dig men
vi tager tingene som de kommer slagene
som vi beder om dem
bliver enige om at tage os sammen
tage en moden beslutning
tage at være voksne
holde den gode tone
og få tingene snakket igennem
på en ordentlig måde
Der er ikke meget som at miste dig selv om
folk tror det er der
"den slags sker"
siger folk
"det har vi alle sammen prøvet"
men ingen har mistet dig som jeg har før
der er aldrig nogen der har mistet sig selv i
dig
som jeg har
før
Der er ikke meget som at miste dig
vi siger
"det var vel det
nu har vi prøvet"

Der er ikke meget som at miste dig
og der var ikke meget som at møde dig
ikke meget som det ind imellem
enkelte bidder har man set før
nogle scener er med i alle film
de fleste flicks har nøglescenerne
at vågne med –
komme hjem til –
holde om-sekvenserne
den slags er direkte fra håndbogen
men slutningen har jeg
helt for mig selv
Der er ikke meget som at miste dig

Overboen er impotent
og stikker kæresten en konfirmandfinger
mens jeg ser lokalnyheder
med vampyren fra TV2 OJ
inde ved siden af skændes de
om hans FIFA og hendes forbrug underboen
har ikke tændt for varmen endnu og nede på
gaden
går en mand forbi med REMA-poser
uden at fange noget som helst

Ovre på den anden side
bærer de flere indkøbsposer hjem end mig
ovre på den anden side
hænger de billeder op og griner
og peger mere på tv end mig
fordi de ser noget
jeg ikke kan tage
og ovre på den anden side
sidder de tæt i sofaen
kun adskilt af en skål til deling
her hos mig er der ingen at dele med
"mere til mig selv"
siger jeg
og lukker gardinerne for

STEFFEN WEISS

STEFFEN BAUNBÆK

Backstage

Ude bag
Portland
er træerne
hvide
af kalkstøv
fra ovne,
hvor skaller
fra uddøde
smådyr
bliver brændt
og forvandlet
til prima beton,
nye skaller
for lidt
større smådyr,
så meget
for evolutionen,
men skoven
er stadigvæk
hvid,
der er nyt
under Solen
endnu.

Rock'n'roll

Dem fra Horsens
var slemme,
det sagde man der,
hvor jeg kom fra,
for der lå
et fængsel,
og dem,
som kom ud,
slog sig ned

på de kanter
af frygt for
at vende tilbage
til både familien
og dommen
på egnen,
de kom fra,
men aldrig igen
kunne kalde
for "hjemme",
måske var
det rigtigt,

i hvert fald
var Pretty Maids
børn af
den by,
og musikken,
de jamrede
af sig,
forbryderisk
dårlig,
men selv
mine fødder
gav pokker
i skyld, straf
og geografi
og den slags.

Avedøre blues

Avedøre er lidt
ligesom Manchester,
ligner sig selv
mest i regn,
men her hører
man ikke
The Smiths,
Ian Curtis
var nok ikke død her,
i hvert fald slet ikke
alene i rebet
en morgen i maj,
nej, her gemmer man
guns under sengen
og narko i poser
i afløbet,
kærlighed får man
at føle,
og regnskaber

fører man kun
for at gøre
dem op,
Avedøre er lidt
ligesom Manchester,
jo, her er fugtigt
og gråt,
og det hele
er jøman kan rådne
kølig beton,
man kan bo i
så længe,
man venter,
og her
synger ingen
og rapper
kun skidt,
men med
næverne
taler man
højt.

Staden

Det var klistret,
det stads,
da vi spiste det,
manden
i boden
var sløret
at se til,
men han fik
vist horn
i sin pande,
mens støjen
blev større
end lyset
og skyggen
tilsammen,
vi passede ind,
vores kroppe
var knasen
i gruset
og bump ind

mod muren,
det hele
var blomster
og smykker
og snerrende hunde
og frihed
til undergang,
luftfart
og knuder
på tungen,
vi fulgte
tilbage
mod byen,
hvor alt
havde numre,
der skar os
til blods,
før den slugte
os helt

NIELS ØSTERGAARD

Soft pads

Those soft pads
So light
Just slightly coloured
An opposition to the
Rest of the organism

Those soft pads
Nearly white
Life-giving
The juice to any
More advanced organism

And the train passes
Through it and above
As a soft, white blanket
It covers everything below
Those soft pads

So light
Melts the soul
Turns the dark night
Into white daylight

And the train passes
Through it and above
As a soft, white blanket
It covers everything below

Jeg lagde min blomst
ved foden af galgen
Spøgelserne var tavse
Jeg gemte mig bag kameraet

I Terezin bor der mennesker i dag
Der spilles fodbold på plænen
De levende blander sig med de døde
Ånderne har ikke noget imod deres selskab

Jeg forstod at jeg ikke kunne forstå:
De dødes skæbne og
bødlernes grin
Fortiden forsvandt imellem mine fingre

Mit løfte til de forsvundne:
Jeg vil huske det der skete
Jeg ved nu
Menneskets ondskab kender ingen grænse
Menneskers godhed er uendelig

No copyright issue intended

POUL LYNGGAARD DAMGAARD

Skridtene omkring ordet

Murens mumlen gennem dage
uden håndtag. Fugle mellem
facader. Vinger før de bliver
til hænder.

Skabelsen af øjeblikke i slentrende gang
hen over pladsen. Farverne er her allerede.
Hjerter es daler i vinden ned på en rist.

Jeg har samlet byen i hånden.
Grannåle på kanten af slukket krater.
Festfyrværkeri kun for den ene der skal se det.

Højhuset

Drengene løber over loftet og glemmer
huset, mens de gemmer sig for alt der
kommer ud af skoven.

Et stisystem uden forbindelse med kredsen
af træer. Striber af lys uden ophør.
Simple streger uden rute og rygte.

Længden på træet er fundet under en radar.
Et rør i en grotte. Systemets hud.

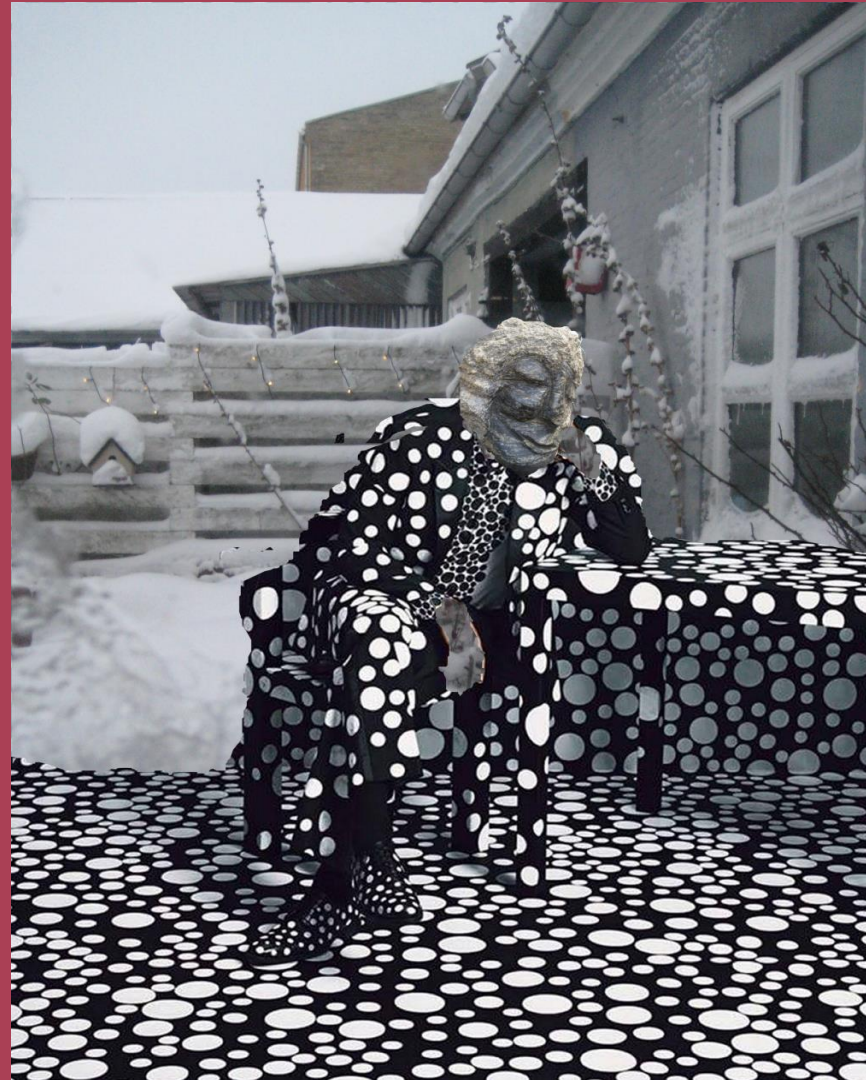
Her ligger en på langs i lysningen. Yderst i
området kaster boligen lys ud. Langs muren
kastes sko ind foran kroppen. En solsort flyver
ind mod et knæ.

Haren træder frem hvor den næste opgang
ville have været, mens jeg selv bevæger mig
ud af indgangen. Haren uden hule og vi følges ad.

THORVALD BERTHELSEN

Prikkende

Når vi slukker for TV,
står der spraglede glimt tilbage,
som udvides til blinde pletter på
landkortet
af frygt for forsvindingspunktet,
lige før vi tænder
universet igen.
Vi er ikke i tvivl om tvivlen
lige så lidt som vi er sikre på
at der er noget at tvivle om mens
stjerneformationer udvides i den
krumning af tiden
hvor hud uundgåeligt
møder hud .

Nærhed på års afstand

Gennem tavse tentakler
i tidens sprækker
samler efterårets
lugte sig synligt
om bløde buede lemmer
i udkanten af
den store fælles madras
der flyder ud i
en svensk skovsø
med elg og kalv
uudgrundeligt stirrende
helt fremme så de skygger
for den fysiske erindring om
vore sammenslyngede åndedrag
- og måske dine varme fødder i centrum
-En stormende stilhed
der svinger sitrende
bag øjnene
helt nært, hele tiden,
i hele kroppen

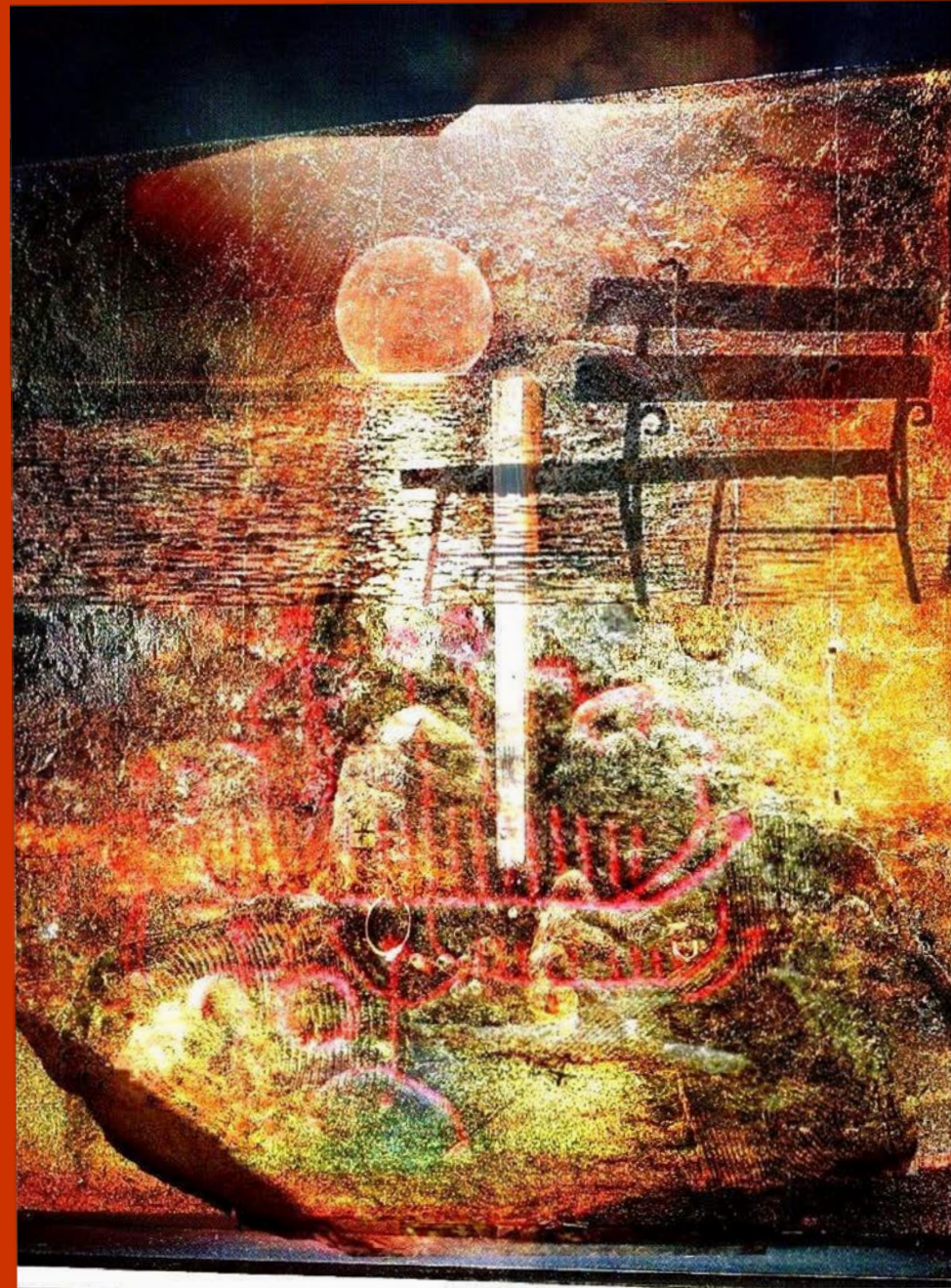
Vor tid

I drømme før morgen
søger vi tilbage, helt ind
i hinanden

Vore liv smelter gennem
alle urene
til fortids fremtid

Mindet om i morgen
finder på ny det daggy
det aldrig blev til

Gennem huds ånde
vokser fokus fra os, nu,
til brændingens løfte.

POUL HØLLUND JENSEN

Han er gået ud
for at hente posten
og står i korte bukser
ved brevkassen
Da han ser
at naboerne har opgivet
deres brune hud
og dækket kroppen med tøj
Skønt han har målt
fuglenes vinger
og sat følere på græsstråene
kan han ikke længere vide
om folk glæder sig
over de sidste roser
eller længes efter erantis
Han står i bleg sol
Fægter med sin papirkniv

JETTE BÜRGEL NIELSEN

Glemmer at huske

Alle si'r at jeg ikke kan huske
De ting jeg skal huske at huske på
At bage for sønnen og beskære buske
Og ta' til et møde og hvor pungen lå

Men det er da nemt ik' at glemme at glemme
For hvordan sku' jeg kunne glemme det
Når hjernen er fyldt op med ting der var nemme
At huske dengang jeg var tretten og tre

Et sted i min hjærne er fødselsdage
På dem som jeg kendte i femte A
Sekscifrede numre på dem jeg sku' plage
Om legeaftaler jeg ønsked' en dag

Hvorfor skal jeg huske på spejdernavne
På nog'n jeg ik' har set i 30 år
Når jeg ikke husker på det der kan gavne
Som nu for eksempel hvor kaffen den står

At Thomas har fødselsdag på Juleaften
Og Peter var fætter til slagterens mor
Det hjælper mig ikke, når jeg sku' ha' haft

Den bog med jeg har glemt på mit skrivebord Så
når alle siger at jeg ofte glemmer
De ting de vil ha' jeg skal huske på
Så gi'r jeg dem dato'r indtil jeg fornemmer
At de egentlig allerhelst ville gå

dalen

det regner
dråber
mod min
kind
bløde
som digte

fuldmånen
sitrer
orange

husker med ét
dalen
ved bjergets
fod

duften af
blomster
lyden
af vores
latter
det
var
violer
jakken

over
stoleryggen
du
er
her
endnu

Deltagerne

Arash Sharifzadeh Abdi
Leif Achton-Lynegaard
Kamal Ahmane
Lise Andersen
Malene Bach
Helle Bengtsson
Thorvald Berthelsen
Sean Ryan Bjerremand
Anne Bøgh
Poul Lynggaard Damgaard
Hanna Brabrand Henriksen
Poul Høllund Jensen
Kenno Jordan (debutant)
Karl Johan Kristensen (debutant)
Nete Krøll
M.L.
Sun Lee (debutant)
Børge Lindschouw (debutant)
Lene Julskov Krøyer List
Kjeld Madsen
Daniel Mantel
Rina Mai Mikkelsen (debutant)
Khatera Musleh
Jette Bürgel Nielsen (debutant)
Søren Skogstad Nielsen
Connie Anette Nordholt
J Nyd
Bjarne Kim Pedersen
Steffen Baunbæk Pedersen
Morten Reimar
Anni Birgit Sørensen
Kell Ivan T Thygesen
Oscar Vela (tegning)
Steffen Weiss (fotokunst)
Lars Winther (debutant)
Søren Witten
Niels Østergaard

Danmarksgade
Næstved 1978. Fra Beskrivelsen af Niels Ebbesen Gade.
Siden Indtaget og udvalget.

Hjerter♥Dame
BAR

B
A

1/2 Fadøl

Ron
R